കഥ

ഒറ്റമന്ദാരം

"പാതിരാ പൂ ചൂടി വാലിട്ടു കണ്ണെഴുതി
പൂനിലാ മുറ്റത്തു നീ വന്നല്ലോ പൂ തുമ്പീ ....."

താളം തെറ്റാതെ മറ്റുള്ളവർക്കൊപ്പം ചുവടു വയ്ക്കുമ്പൊഴും ആടിക്കളിക്കുമ്പോഴും നിമിഷയുടെ കണ്ണുകൾ ആരെയോ തേടുന്നുണ്ടായിരുന്നു. നല്ല നല്ല റീൽസ് എടുക്കുകയും അതു തന്റെ ചാനലിലൂടെ പുറത്തുവിട്ട് റീച്ച് നേടുകയുമാണു രതീഷിന്റെ ലക്ഷ്യം. അതുകൊണ്ടുതന്നെ നന്നായി ആടിക്കളിക്കുന്നവരെയും മെയ്യഴകുള്ളവരെയും നോക്കിവച്ച് അങ്ങോട്ട് ഫോക്കസ് ചെയ്യും. അതറിയാവുന്നതിനാൽ അവൾ ഇടംകണ്ണിട്ട് അവനെ തിരയുന്നുണ്ടായിരുന്നു ..

കുമ്മിയടിയുടെ ചടുലതയിൽ മാറിമാറി കയ്യടിച്ച് കറങ്ങിവന്ന നേരത്തു കണ്ണും മനസ്സും തെറ്റിയിടഞ്ഞ് സ്റ്റേജിന്റെ അരികിലേക്കു കാൽവച്ചതും തെന്നി താഴേക്കു വീണു . കാണികൾ ഒരു നിമിഷം സ്തംഭിച്ചിരുന്നു. നിമിഷ വായുവിൽ കൈകാലുകൾ പരതി എഴുന്നേൽക്കാൻ ശ്രമിച്ചു. എന്തൊക്കെയോ അവ്യക്തശബ്ദങ്ങൾ അവളുടെ നാവിൽ നിന്നു പുറത്തു വന്നുകൊണ്ടിരുന്നു.

എന്തോ വീഴുന്ന ഒച്ചകേട്ട് ഗിരിജ മുറിയിലേക്കു വന്നു നോക്കുമ്പോൾ നിമിഷ കട്ടിലിൽ നിന്നു താഴെ വീണുകിടന്ന് എഴുന്നേൽക്കാൻ വിഫലശ്രമം നടത്തുന്നു. ആ കാഴ്ചകണ്ട് വെപ്രാളത്തോടെ ഓടി വന്നു മകളെ കോരിയെടുത്ത് കട്ടിലിൽ കിടത്തി അരികിലിരുന്നു. അവളുടെ കൺകോണിൽ ഊറിക്കൂടിയ നീർക്കണങ്ങളെ ബഡ്ഷീറ്റിന്റെ തുമ്പു പിടിച്ചു തുടച്ചു കൊടുത്തു.

" ഇന്നും തിരുവാതിര കളിച്ചാണോ താഴെ വീണത്" ?

വീണ്ടുമിരുണ്ടു കൂടിയ നീർക്കണങ്ങൾ അതേയെന്ന ഉത്തരം നൽകി.

"സാരമില്ല. കണ്ണടച്ചുറങ്ങിക്കോളൂ "

ക്ലോക്കിലേക്കു പാളിനോക്കി മനോഗതം പോലെ:

"മൂന്നു മണിയേ ആയിട്ടുള്ളൂ.. പുലരാനിനിയും സമയമുണ്ട്."

നിമിഷയുടെ കണ്ണുകൾ വീണ്ടുമൊരരുവി സൃഷ്ടിച്ചു.

" അമ്മേ ഇന്നിനി എനിക്കുറക്കം വരില്ല. കുറച്ചുനേരം എന്നെ മുറ്റത്തു കൊണ്ടുപോയി ഇരുത്താമോ..?"

മകളുടെ ഇത്തരം നിസ്സാര ആവശ്യങ്ങളെ തനിക്കിനി സാധിച്ചു കൊടുക്കാൻ കഴിയൂ എന്നതിനാൽ മുറിയുടെ ഒരരികിൽ ഒതുക്കി വച്ചിരുന്ന വീൽചെയർ ഉരുട്ടി കൊണ്ടുവന്ന് മകളെ സാവകാശം അതിൽ പിടിച്ചിരുത്തി വെളിയിലേക്കു കൊണ്ടുപോയി.

"നല്ല മഞ്ഞുണ്ടെന്നു തോന്നുന്നു "

ഗിരിജ അകത്തേക്കു പോയി ഒരു പുതപ്പെടുത്തുവന്നു മകളെ പുതപ്പിച്ചിരുത്തി. മുറ്റത്തിരിക്കണം എന്നു പറഞ്ഞാൽ ഒറ്റയ്ക്കിരിക്കണം എന്നാണെന്നവർക്കറിയാമായിരുന്നു.

പാതിരാവിൽ വിരിയുന്ന ഏതൊക്കെയൊ പൂക്കൾ എവിടൊക്കെയൊ വിരിഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. കാറ്റ് തന്നോടതു പറയുന്നുണ്ട്.

രണ്ടു കൈ കൊണ്ടും തനിയെ വീൽചെയറുരുട്ടി മുറ്റത്തിന്റെ അരികിലേക്കുപോയി തന്റെ മുറ്റത്തും ഏതൊക്കെ പൂക്കൾ വിടരാൻ വെമ്പിനിൽക്കുന്നുണ്ടെന്നു നോക്കി.

എന്നും ആരും കാണാതെ വിടരുന്ന അവർക്കിന്നു താൻ കാൺകെ വിടരാൻ ലജ്ജ തോന്നുന്നുവോ?

അങ്ങനെ തോന്നിയവൾക്ക്.

മഞ്ഞിൻ കണങ്ങൾ പറ്റിപ്പിടിച്ചിരുന്ന പിച്ചകമൊട്ടിൽ ചെറുതായി ഒരു കാറ്റുവന്നു തൊട്ടുണർത്തിയപ്പോൾ അതു കൺതുറന്നു തന്നെ നോക്കിയോ..?

അവൾക്കു ചിരി വന്നു.

വീൽചെയറിലായ കാരണം മറ്റുള്ളവർ കാണാത്ത എന്തോരം കാഴ്ചകളാണു തനിക്കു കാണാൻ കഴിയുന്നത്? താനും മറ്റുള്ളവരെ പോലെയായിരുന്നെങ്കിൽ ഇപ്പോൾ മൂടിപ്പുതച്ച് ഉറങ്ങിയേനെ. ഇനി എഴുന്നേറ്റാലും ഇതുപോലെ വന്നിരുന്നു പൂവിരിയുന്നതു കാണുമോ..?

പക്ഷികളെല്ലാംതന്നെ എന്നുമിതേ സമയത്ത് ഉണരും. ആളുകൾ ഉണരും മുന്നേ തന്നെ തീറ്റ തേടാനിറങ്ങും. തലേദിവസത്തെ ഭക്ഷണാവശിഷ്ടങ്ങൾ മുറ്റത്തോ തൊടിയിലോ ഉണ്ടോയെന്നു നോക്കാനാകണം ആ കാക്ക വന്നത്. അത് എന്തോ കൊത്തിത്തിന്നുന്നതിനിടയിൽ കൂടക്കൂടെ തന്നെ ചെരിഞ്ഞു നോക്കുന്നുണ്ട്. താൻ ഉപദ്രവകാരിയല്ലെന്നു മനസ്സിലായതിനാലാവണം അതു മുഴുവൻ തിന്നുതീർത്തിട്ടു തന്നെ നോക്കി കുറെനേരമിരുന്നു.
അത് ഉടൻതന്നെ പറന്നുപോകുമെന്നാണു വിചാരിച്ചത്.

പക്ഷേ...അതും...

അതും തന്നെ പോലെ ..?

ഏയ്..തന്നെപോലെയല്ല.

ഒരു കാലിന് എന്തോ പറ്റിയിട്ടുണ്ടെന്നേയുള്ളൂ, മറ്റേ കാലു കൊണ്ടു മുടന്തിമുടന്തി നീങ്ങുന്നു. ചിറകിനും കേടു പറ്റിയിട്ടുണ്ടെന്നു തോന്നുന്നു.
പറക്കാൻ കഴിയുന്നില്ല.
ഒരു ചാഞ്ഞ ചില്ലക്കൊമ്പിൽ കയറിപ്പറ്റി അതിലിരിക്കുന്നു.
പാവം..
അതിനെയും ആരെങ്കിലും ഉപദ്രവിച്ചതായിരിക്കുമോ..?

അമ്മവീട്ടിലേക്കു വിരുന്നു പോകുമ്പോഴൊക്കെ എട്ടു വയസ്സുള്ള തന്നെ അടുത്തു കിട്ടുമ്പോഴെല്ലാം അമിത സ്നേഹപ്രകടനം നടത്തുന്ന വല്യമ്മയുടെ മകനെ അവൾക്കു പേടിയായി തുടങ്ങി . ആരോടെങ്കിലും പറഞ്ഞാലോ എന്ന് പലവട്ടമോർത്തു.

എന്താണ് പറയേണ്ടത്?

എങ്ങനെ പറയും..?

ആരാണു തന്റെ വാക്കുകൾക്കു ചെവിയോർക്കാനും സാന്ത്വനമോതാനുമുള്ളത്?
ഒന്നുമറിയില്ല. വല്യമ്മയുടെ മകൻ എന്നാൽ സ്വന്തം ചേട്ടനല്ലേ.. ?

ചേട്ടൻമാർ ഇങ്ങനാണോ അനിയത്തിമാരോടു പെരുമാറുന്നത്?

ഉത്തരം കിട്ടാത്ത സമസ്യയും ഭയവിഹ്വലമായ മനസ്സുമായി ചിലപ്പോഴൊക്കെ കൃത്യം ചേട്ടന്റെ മുന്നിൽ തന്നെ ചെന്നു പെടുമായിരുന്നു.

ചേട്ടൻ സൂത്രത്തിൽ

"ഡ്രോയിംഗ് ബുക്കിൽ പടം വരച്ചു തരാം എടുത്തോണ്ട് വാ "

പറയുമ്പോൾ അനുസരിക്കാതിരിക്കുന്നതെങ്ങനെ?

അന്ന്, ആളൊഴിഞ്ഞ പറമ്പിൽ വച്ച് എന്താണു സംഭവിച്ചത്?

ബോധം വരുമ്പോൾ അനങ്ങാൻ കഴിയാതെ ആശുപത്രി കിടക്കയിൽ ..

"കാവിലെ തെയ്യം വരുന്നതു കണ്ട് കുട്ടി പേടിച്ചോടിയതാ. അമ്പലക്കുളത്തിൽ വീണു. ആരും കണ്ടില്ല. കുറേസമയത്തിനു ശേഷം കഴകക്കാരൻ ആവഴി വന്ന കാരണം ജീവൻ തിരിച്ചുകിട്ടി. "

ആരോ ആരോടൊ പറഞ്ഞ വാക്കുകൾ ചെവിയിൽ വന്നു തുളച്ചുകയറി.
കണ്ണുകൾ ഇറുകെയടച്ചു. കൺകോണിലൂടെ ഒലിച്ചിറങ്ങിയ നീർക്കണങ്ങൾ സത്യം വിളിച്ചുപറയാൻ കഴിയാതെ കവിളുകളിൽ പറ്റിച്ചേർന്നുണങ്ങി .

ആശുപത്രി കിടക്കയിൽ നിന്നു നേരെ വീൽചെയറിലേക്കു വീണുപോയ താൻ വീടിന്റെ നാലു ചുവരുകൾക്കുള്ളിൽ തടവിലായപ്പോൾ അവൻ ..

അവനെന്നേ ഇനി നാവിൽ വരൂ.

അവൻ രാജ്യം കാക്കുന്ന ഒരു പട്ടാളക്കാരനായി ജോലിയിൽ പ്രവേശിച്ചിരുന്നു.
കുഞ്ഞിപ്പെങ്ങളെ കാക്കയ്ക്കും കഴുകനും കൊടുക്കാതെ കാക്കേണ്ടവൻ രാജ്യത്തെ കാക്കുന്നതെങ്ങനെ?

ഒരു കണക്കിന് അതു നന്നായി . അല്ലെങ്കിൽ കൂടക്കൂടെ കാണേണ്ടി വന്നേനെ. ഇതിപ്പോ ആണ്ടിലൊരിക്കൽ വന്നു പോകുമ്പോൾ കണ്ണടച്ചു കിടന്നാൽ മതിയല്ലോ.

മനസ്സിലൊരു ദ്വന്ദ്വയുദ്ധം തന്നെ നടന്നു. തന്നെക്കാളും മുതിർന്നതെങ്കിലും പക്വതയെത്താത്ത പ്രായമായിരുന്നല്ലോ അന്ന്. പ്രായത്തിന്റെ എടുത്തുചാട്ടവും വിവേകമില്ലായ്മയും അറിവില്ലായ്മയും കാരണം സംഭവിച്ചുപോയതിൽ കുറ്റബോധമുണ്ടാകുമായിരിക്കും. ശരിതെറ്റുകൾ ബോധ്യംവരുമ്പോൾ ആരും കാണാതെ തന്റെ മുന്നിൽ പശ്ചാത്താപവുമായി നിൽക്കുന്ന രംഗം ഓർത്തു. അവനു മാപ്പുകൊടുക്കാൻ എനിക്കു കഴിയുമോ..?
എന്നെ ഈ ജന്മമിങ്ങനെ തളച്ചിട്ടതിന് എന്തു ശിക്ഷ നൽകും ..?
എന്തു ശിക്ഷ മതിയാകും..?
അതോ പശ്ചാത്താപത്തോളം വലിയ ശിക്ഷ വേറെയില്ല എന്നോർത്തു ക്ഷമിക്കുമോ..?
അറിയില്ല.

പക്ഷേ, ആദ്യ ലീവിനു വന്നപ്പോൾ പ്രതീക്ഷിച്ച പോലൊന്നും അവന്റെ മുഖത്ത് ഒരു ഭാവഭേദവുമില്ലായിരുന്നു . കുറ്റബോധത്തിന്റെ ചെറു ഒരു കണിക പോലും അവശേഷിച്ചിട്ടില്ലെന്നു മാത്രമല്ല തന്നെ തെറ്റുകാരിയെ പോലെ നോക്കുകകൂടി ചെയ്യുന്നു . തന്റെ അവസ്ഥയറിഞ്ഞ് അച്ഛന്റെ ഹൃദയം നിലച്ചുപോയതിനാലും ആശുപത്രി ചെലവുകളും നിത്യചെലവുകളും കഴിയുന്നത് അവരുടെ ആശ്രയത്തിലാണെന്ന വലിയ സത്യത്തിനു മുന്നിൽ എന്റെ സത്യം മുനിഞ്ഞുകത്തി ആശയറ്റ് കരിന്തിരികത്തി അണഞ്ഞേ പോയി.

അന്നൊരു ഏപ്രിൽ മൂന്നായിരുന്നു. സ്കൂൾ പൂട്ടിയ സമയം. കാവിലെ തെയ്യം എല്ലാ വർഷവും അന്നാണ്.

മൂന്നുവർഷം വിവിധ ആശുപത്രികളിൽ കയറിയിറങ്ങി. വീഴ്ചയിൽ നട്ടെല്ലിന്റെ എതോ കശേരുവിനു ക്ഷതം സംഭവിച്ചുവത്രെ...

ആയുർവേദം, ഉഴിച്ചിൽ, പിഴിച്ചിൽ, ..

എല്ലാം അവസാനം ഈ വീൽചെയറിൽ ഒതുങ്ങി.

ഈ മൂന്നു വർഷത്തിനുള്ളിൽ അവൻ ടെസ്റ്റെഴുതി 18 വയസ്സിൽത്തന്നെ ജോലിക്കു കയറി. മിടുക്കൻ എന്നെല്ലാവരും ഒരേ സ്വരത്തിൽ പറഞ്ഞു. അടുത്ത രണ്ടു വർഷത്തിനു ശേഷം അവൻ കല്യാണവും കഴിച്ചു. അവനെക്കാൾ നാലു വയസിനിളയ ഒരു സുന്ദരിക്കുട്ടി. രണ്ടുവർഷം ജോലിസ്ഥലത്തു കൂടെ കൂട്ടി. അടുത്ത വർഷം പ്രസവത്തിനു നാട്ടിൽ വന്നു പിന്നെയവൾ പോയിട്ടില്ല. തന്റെ കാര്യത്തിൽ മാറ്റങ്ങളൊന്നുമില്ലാത്തതിൽ ഓർത്തുവയ്ക്കാൻ ഇതൊക്കെയല്ലേ ഉള്ളൂ.

പത്തു വർഷത്തിനുശേഷം വീണ്ടുമൊരു ഏപ്രിൽ മൂന്ന്. എല്ലാ കൊല്ലവും തെയ്യത്തിനു കൃത്യമായി നാട്ടിലെത്തുമവൻ. ഇക്കൊല്ലവും എത്തിയിട്ടുണ്ടെന്നറിഞ്ഞു. ഈയിടെയായി തന്നെ ചുറ്റിപറ്റിയൊരു വശപിശക് നോട്ടമുള്ളപോലെ തോന്നാൻ തുടങ്ങിയ കാരണം അമ്മയോട്

"എനിക്കൊരു പനിക്കോള് പോലെ. അമ്മയിന്ന് തെയ്യത്തിനു പോകണ്ട " പറഞ്ഞു കൂടെയിരുത്തി.

അവൻ അമ്മയെ കൂട്ടാൻ ഇവിടെ കയറിയപ്പോൾ

" ഞാനിന്ന് വരുന്നില്ല മോനേ... നിമ്മിക്കൊരു സുഖമില്ലായ്മ മോൻ പൊയ്ക്കോ.."

തന്റെ നേരെയൊന്നു പാളിനോക്കിയ ആ നോട്ടം കാണാത്ത മട്ടിൽ മച്ചിലേക്ക് കണ്ണുനട്ടു.

എന്തായാലും പോകാൻ കഴിഞ്ഞില്ല. എന്നാൽ രതീഷിന്റെ ചാനലിൽ തെയ്യം ലൈവുണ്ടല്ലോ എന്നോർത്ത് ഗിരിജ റിമോട്ടെടുത്ത് നമ്പർ മൂന്ന് അമർത്തി. തെയ്യം ക്ലോസപ്പിൽ !

"ഇത്തവണത്തെ തെയ്യത്തിന് എന്തോ വ്യത്യാസം തോന്നുന്നില്ലേ അമ്മേ.. ?
നോക്കിക്കേ.."

പിറകേ u Tuber രതീഷിന്റെ ചടുല സംഭാഷണങ്ങൾ ..

വർഷങ്ങളായി തെയ്യം കെട്ടുന്ന ശങ്കരനു പെട്ടെന്നൊരു വയ്യായ്ക. ആശുപത്രിയിൽ അഡ്മിറ്റായി. തെയ്യം മുടങ്ങുമല്ലോന്നോർത്ത് ആളുകൾ ആധി പിടിച്ചു. ആൺമക്കളില്ലാത്ത കാരണം ആരെയും അതു പഠിപ്പിച്ചിരുന്നില്ല.

പെട്ടെന്നാണ് ശങ്കരന്റെ ഒരേയൊരു മകൾ ശിരിര "ഞാൻ തെയ്യം കെട്ടാം " എന്നു പറഞ്ഞു മുന്നോട്ടുവന്നത്.

" പെൺകുട്ടി തെയ്യം കെട്ടേ...?
ശിവ ശിവ ..
കേട്ടുകേൾവിയില്ല. "

"നാട്ടു മുടിയും... നിശ്ചയം. അതും കൗമാരക്കാരി ..!"

" അച്ഛൻ ചെയ്യുന്നതെല്ലാം ഞാൻ ചെറുപ്പത്തിലെ കൂടെനടന്നു നോക്കിവച്ചിട്ടുണ്ട്. എനിക്കെല്ലാമറിയാം. ചമയങ്ങളിട്ടു തന്നാൽ മതി."

പാരമ്പര്യവാദികൾ എതിർത്തെങ്കിലും ചില പുരോഗമനവാദികൾ പൂർണ്ണ പിന്തുണയുമായി മുന്നോട്ടുവന്നു.

" ആരാണ് തെയ്യം കെട്ടുന്നതെന്ന കാര്യത്തിൽ അധികം പബ്ലിസിറ്റി കൊടുക്കണ്ട. തെയ്യം മുടങ്ങരുത്.
തത്കാലം അനുമതി."

ചമയങ്ങളിട്ടു കഴിയുമ്പോൾ അല്ലെങ്കിലും ആളിനെ മനസ്സിലാവില്ല .

പറഞ്ഞപോലെ തന്നെ തെയ്യം കെട്ടിയിറങ്ങിയപ്പോൾ ശങ്കരനല്ലെന്ന് ആർക്കും മനസ്സിലായില്ല. ബ്യൂട്ടീഷൻ ആയ ഫ്രണ്ട് ഉള്ളതിന്റെ മെച്ചം എന്ന് നിമിഷ മനസ്സിലോർത്തു. അല്ലെങ്കിൽ വയറിന്റെ വലിപ്പമൊക്കെ എങ്ങനെ ശരിയാക്കുമായിരുന്നു. 'മേക്കോവർ 'എന്നൊക്കെ പറയുന്നത് ഇതിനാണ്. ആർട്ടിഫിഷ്യൽ വയർ ഫിറ്റ് ചെയ്ത് അതിന്റെ മീതെ സ്കിൻ കളർ തുണി വച്ച് ഹോ..

ഇവൾക്ക് സിനിമയിൽ മേക്കപ്പ് ആർട്ടിസ്റ്റായി പോയാൽ നല്ല ഭാവിയുണ്ട്. .

കാതിലും കൈകാലുകളിലും വലിയ തോടകളും കുരുത്തോലയും ചെമ്പട്ടും വലംകൈയിൽ വെട്ടിത്തിളങ്ങുന്ന വാളുമായി അവൾ ഒരൊത്ത ആണിന്റെ ശരീരഭാഷ്യത്തോടെ ഓരോരുത്തരെ പേരുവിളിച്ചു ചിലതു പറയാൻ തുടങ്ങിയതോടെ കഥ മാറി.

അതുവരെ കുട്ടിക്കളിയോ തമാശയോ പേരിനൊരു ചടങ്ങ് എന്ന് മാത്രം കരുതി നിസ്സാരമാക്കിയവരൊക്കെ അന്തംവിട്ടു കണ്ണുമിഴിച്ചു. !
ചിലരെയൊക്കെ പേരുവിളിച്ച് ചില താക്കീതുകൾ നൽകി വിട്ടയച്ചു.

" ഉണ്ണീ"

എന്ന് വിളിച്ചത് ഒരലർച്ചയോടെ പ്രതിധ്വനിച്ച് നിമിഷയുടെ ചെകിട്ടിൽ തട്ടി പ്രതിധ്വനിച്ചു. അവൾ ഞെട്ടിപ്പിടഞ്ഞ് ചരിഞ്ഞുനോക്കി.

ഗിരിജ

"ന്റ ഭഗോ തീ .. "

ന്നൊരു നീട്ടിവിളിയോടെ ടി.വിയുടെ മോണിട്ടറിലേക്ക് കണ്ണു നട്ട് താടിയിൽ കൈ കൊടുത്തിരുന്നു.

ഉണ്ണിയെ അടുത്തേക്കു വരാൻ ആംഗ്യം കാട്ടുന്നു.

അവൻ പുച്ഛഭാവത്തിൽ ചുമൽ ചലിപ്പിച്ച് എന്തോ പിറുപിറുത്ത് അലസമായി അടുത്തേക്കു പോകുന്നു. അവൾ എന്തോ അവന്റെ ചെവിയിൽ മന്ത്രിച്ചു. അവന്റെ മുഖഭാവം മാറുന്നതു കൃത്യമായി ക്ലോസപ്പിൽ കാണിക്കുന്നു. എന്തോ ആപത്തു വരാൻ പോകുന്നതിന്റെ സൂചന കൊടുത്ത പോലെ എല്ലാവർക്കും തോന്നി. തെയ്യം മടിക്കുത്തിൽ നിന്ന് ഒരു ചെറുപഴമെടുത്ത് കൈയ്യിൽ വച്ചുകൊടുക്കുന്നു.

" ഇത് കഴിച്ചോ.. ഒന്നും വരില്ല."

അവനാശ്വാസമായി. പഴം ഒറ്റ വായ്ക്ക് അകത്താക്കി തോലുരിഞ്ഞ് അലക്ഷ്യമായെങ്ങോട്ടോ എറിഞ്ഞ് ഒരു മൂളിപ്പാട്ടും പാടി പോയി. പിന്നെയും ഓരോരുത്തരെ വിളിക്കുകയും എന്തൊക്കെയോ കഴിക്കാനും ഉപദേശങ്ങളും കൊടുത്തു കൊണ്ടിരുന്നു..

പിറ്റേന്ന് ഒരു ബ്രേക്കിംഗ് ന്യൂസോടെയാണു ഗ്രാമമുണർന്നത്. അമ്പലക്കുളത്തിനടുത്തേക്ക് ആളുകൾ ഒഴുകിയെത്തി. അവിടെ ഒരു നീലിച്ച ശവശരീരം ! . അത് ഉണ്ണിയുടേതായിരുന്നു. സർപ്പദംശനം ഉണ്ടായതാത്രേ...!

ചാനലുകാർ തിരക്കിട്ട് ഫോട്ടോയും വീഡിയോയും എടുക്കുന്നു. സ്ഥലവാസികളെ ഇന്റർവ്യൂ ചെയ്യുന്നു. രതീഷ് മൈക്കും പിടിച്ച് അങ്ങോട്ടുമിങ്ങോട്ടും ഓടുന്നു. കഴകക്കാരൻ സർപ്പത്തെ നേരിൽ കണ്ടതായി മൊഴി കൊടുത്തു. ഇടതു കാൽവണ്ണയിൽ ഒരു ചെറിയ മുറിവുണ്ടായിരുന്നതും ചാനലുകാർ കണ്ടുപിടിച്ചു. രതീഷിന് ചാകര കിട്ടിയ സന്തോഷം. അവൻ ശിശിരയെയും വിളിപ്പിച്ചു.

"എന്തായിരുന്നു ഇന്നലെ ഉണ്ണീടെ ചെവിയിൽ പറഞ്ഞത് ?"

ആ രംഗങ്ങൾ ഇപ്പോൾ ടി.വി യിൽ റിപ്പീറ്റ് കാണിക്കുന്നു.

"തെയ്യം കെട്ടിയപ്പോൾ എനിക്കെന്തോ അദൃശ്യശക്തി കിട്ടിയെന്നും ഉണ്ണിക്ക് എന്തോ അപകടം സംഭവിക്കാൻ പോകുന്നത് ദേവി മുന്നറിയിപ്പ് തന്നതായി തോന്നിയെന്നും അതാണു പറഞ്ഞതെന്നും അവൾ പറഞ്ഞു. "

പക്ഷേ എന്നിട്ടും വേഗം വീട്ടിൽ പോകാതെ പാതിരാത്രി വരെ അവിടൊക്കെ കറങ്ങി നടന്നിട്ടല്ലേ ..

"വരാനുള്ളത് വഴീൽ തങ്ങില്ലല്ലോ " ..

ക്യാമറ അടുത്ത പ്രദേശവാസിയിലേക്ക് ...

ശിശിര അപ്പോൾ അന്നാദ്യമായി നിമിഷയെ കാണാൻ പോയി. എന്തിനെന്നറിയാതെ ആ കൈപിടിച്ച് വെറുതെ തലോടി.

10 വർഷത്തിനു മുമ്പത്തെ ആ ഏപ്രിൽ മൂന്ന് ചൊവ്വാഴ്ചയെ ഓർത്തെടുത്തു.

അന്ന് ഞാൻ അച്ഛന് തെയ്യം കെട്ടാൻ കവുങ്ങിൻ പാളയെടുക്കാൻ അവിടെ വന്നതായിരുന്നു. അപ്പോഴാണ് ചേച്ചിയെ ആ ചേട്ടൻ ....

ഞാൻ പേടിച്ചോടി..

ഒന്നും ആരോടും ഇതുവരെ പറഞ്ഞിട്ടില്ല.
പക്ഷേ...

ഇന്നലെ ഞാൻ പറയുകയും ചെയ്തു, പരിഹാരവും ചെയ്തു.

അതും പറഞ്ഞവൾ ഇറങ്ങിനടന്നു..

നടന്ന് നടന്നവൾ വീടിന്റെ പിന്നാമ്പുറത്ത് ഒരു ചെറിയ കുപ്പിയും സിറിഞ്ചും കുഴിച്ചിട്ട് പൈപ്പിൽ കൈകാൽ കഴുകി ടി.വി ഓൺ ചെയ്ത് ബാക്കി വിവരങ്ങൾക്കായി കാതോർത്തു.

അപ്പോഴേക്കും ടി.വിയിൽ വിവിധ തരം പാമ്പുകളെക്കുറിച്ചും പാമ്പിന്റെ പ്രതികാരകഥയും ഉപകഥകളും അനുഭവ സാക്ഷ്യങ്ങളും പൊടിപ്പും തൊങ്ങലും വച്ച ചർച്ചകളും വാവാ സുരേഷിന്റെ പാമ്പുപിടുത്ത രീതികളെക്കുറിച്ചുള്ള അഭിപ്രായങ്ങളും പുരോഗമിച്ചു കൊണ്ടിരുന്നു .